

20 mei 2005, p. 1

Waalse economen wensen geen Vlaams geld meer

BRUSSEL
Eigen berichtgeving

De financiële stroom vanuit Vlaanderen naar Wallonië wiegt het economische leven in het zuidelijke landsgedeelte in slaap. De Waalse economie legt de lat niet hoog genoeg. Dat stellen drie vooraanstaande Franstalige economen. Ze menen dat Wallonië dringend een krachtige economische heropleving nodig heeft, maar betwijfelen of die er ook zal komen.

Voor professor Henri Capron van de ULB hebben de geldstromen uit Vlaanderen hun nut voor de maatschappelijke samenhang van het land, maar bemoeilijken ze “een energiek antwoord op de zware problemen van de Waalse economie”. Pierre Pestieau van de Universiteit van

Luik stelt dat de werkloosheid van meer dan 20 procent in sommige Waalse regio's “een permanent schandaal” is, waarvan de Waalse ministers wakker zouden moeten liggen. Zijn collega Michel Mignolet van de Universiteit van Namen heeft een originele oplossing. Hij stelt voor om de loonverschillen tussen het noorden en het zuiden nog groter te maken (in Vlaanderen liggen de lonen al 4 procent hoger) en dat met het doel de industrie in het zuidelijke landsgedeelte rendabeler te maken.

De professoren deden hun opmerkelijke uitspraken eerder deze week op een studiedag van de Universitaire Stichting in Brussel, waar ze een keiharde diagnose stelden van de problemen van de Waalse economie. Volgens de krant *L'Echo* maakten ze onder andere een vergelijking van de productiecapaciteit van Wallonië en het bestedingsniveau van de Walen. Wallonië draagt slechts 26,7 procent

- Geldstroom wiegt Waalse bevolking in slaap
- Wallonië draagt slechts 26,7 procent bij tot bnp
- Bij splitsing sociale zekerheid dalen uitkeringen in Wallonië met 20 procent
- Lonen moeten nog lager om economie te redden

bij tot het bruto nationaal product, terwijl Vlaanderen goed is voor 60,6 procent. Het zwakke Waalse bnp wordt echter grotendeels gecompenseerd door het mechanisme van de transfers vanuit Vlaanderen, wat resulteert in een bestedingsniveau dat hoger ligt dan het Europese gemiddelde. “Het perverse effect daarvan is

dat de bevolking zich niet bewust wordt van de economische problemen van de regio en bijgevolg niet investeert in nieuwe ondernemingen”, redeneert Capron.

Pestieau preciseert dat bij een eventuele splitsing van België het niveau van de uitkeringen van de sociale zekerheid in Wallonië zou dalen met 20 procent. Vandaar zijn oproep aan de politici. “Met de dramatische werkloosheidscijfers die we kennen in het zuiden van het land zou geen enkele Waalse politicus nog rustig mogen slapen”, verklaarde de professor. Hij riep de politici op om de problemen eindelijk aan te pakken in plaats van zich voortdurend te verschuilen achter de “betwistbare methodologie” als er weer eens een internationaal rapport ongunstig uitvalt voor Wallonië.

Een ander onrustbarend element is volgens Mignolet het bruto rendement op privé-kapitaal, dat in Wallonië veel lager ligt (14,6 procent) dan

in Vlaanderen (17,5 procent). Dat wijst op een eerder zwakke efficiëntie van de productie, deels te wijten aan de minder gunstige ligging van de Waalse regio, maar deels ook aan minder performante productiemethoden. Om de Waalse economie te stimuleren is Mignolet voorstander van loonmatiging. De brutosalarissen in de industriële sector liggen in Wallonië weliswaar al 4 procent lager dan in Vlaanderen, maar dat verschil moet volgens de professor nog groter worden. De belangrijkste inspanning verwachten de professoren echter van de Waalse regering, die voorrang moet geven aan productieve overheidsinvesteringen en minder moet besteden aan administratieve uitgaven. “Geld injecteren in de uitbouw van de havens van Zeebrugge of in de bouw van de scheepslift van Strépy levert nu eenmaal niet hetzelfde effect op voor de economische ontwikkeling op lange termijn”, sneerde Capron. (GT)